

Patre genitum, eiusdem essentiam non egredi; sed intra ipsius Patris substantiam, vel, ut Iohannes loquitur, in sinu patris permanentem, unam omnino, & nulla usquam ratione divisam Deitatis esse ὁμοῖον, vel unum cum Patre esse DEVM eiῶ, verè ὁμοῖον.

105. Sunt verò præterea duæ præcipuæ argumentorum Classes, quibus æterna Filij Divinitas contra perfidos eius abnegatores invictè demonstrari potest: I. sumi potest ex appellatione Iehovæ, & DEI. II. Ex proprietatibus & attributis, solius DEI proprijs, iisq; vel Essentialibus, vel operibus externis; & religioso adorationis cultu.

I.

106. Quoad primam classem, Filium DEI verè DEVM, patriq; ὁμοῖον esse, sacra litera non uno modo testantur: quippè quæ nomen illud DEI propriissimum & Essentialiale illi adscribunt. Jerem. 23, 6. 33, 16. Sic 1. Cor. 10, 9. Christus disertè nominatur Iehovah ille, quem Israelitæ tentarunt in deserto, & contra quem murmuraverunt. Num. 14, 26. & 27. Sic Matth. 3, 3. idem Christus est Iehovah ille, cui paranda est via Ies. 40, 3. Sic Act. 2, 17. idem est Iehovah ille, qui effundit Spiritum sanctum super omnem carnem Ioel. 2, 28. Sic Rom 10, 13. idem est Iehovah ille cuius nomen est invocandum. Ioel. 2. 32. Sic Iob. 19, 37. idem est Iehovah ille, quem confixerunt Iudæi. Zach. 12.

Sic